

Győri Ítéltábla

Mf.V.30.037/2020/8.szám

A Győri Ítéltábla dr. Demeter Andrea és dr. Bajusz Gergely ügyvédek (Helység7,, Helység4/5/7) által képviselt **felperesnek** (cím2.) a Dr. Szüts Ágnes Ügyvédi Iroda, ügyintéző dr. Szüts Ágnes ügyvéd (Helység5, .) által képviselt **Helység1/6-i Erdészeti Zrt. alperes** (Helység1/6,.) ellen munkaviszony megszüntetése iránt a Szombathelyi Törvényszék, mint munkaügyi bíróság előtt indított, 2020. május 13. napján 2.M.70.002/2020/5. szám alatt hozott ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg a felperesnek 146.000 (száznegyvenhatezer) forint perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra az állam javára fizessen meg 469.404 (négy százhatvan kilencezer-négy száz négy) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak az alábbiak szerint.

[2] A felperes 2007. szeptember 1. napjával létesített munkaviszonyt az alperessel, 2011. július 4. napjától a Helység1/6-i Erdészeti Igazgatóságon fahasználati műszaki vezető munkakört töltött be.

[3] A Mezőgazdasági, Erdészeti, Élelmiszeripari és Vízügyi Dolgozók Szakszervezete Helység1/6-i Erdészeti Zrt. SZB, mint a szakszervezet alapszervezete az alperesi munkáltatónál képvisellel rendelkező szakszervezet. A szakszervezet 2017. február 27-28. napján megtartott tisztségviselő választásán felperest a Helység1/6-i Erdészeti Igazgatóság szakszervezeti bizalmijává választották. A választás eredményeként a Helység1/6-i Erdészeti Igazgatóságnál az egyedüli szakszervezeti tisztségviselő felperes volt. A választást követően a szakszervezet írásban nem tájékoztatta az alperest a megválasztott tisztségviselők személyéről, de a szakszervezet elnöke a megválasztott szakszervezeti tisztségviselőket, így felperest is bemutatta a munkáltató képviselőjének, a tisztségviselők felmondásával kapcsolatos munkajogi védelemről azonban nem adott tájékoztatást alperesnek. A felperes 2017. februárjától 2018-ban is a szakszervezet és az alperes közötti egyeztetéseken a szakszervezet képviselőjében felszólalt.

[4] Az alperes felmondás időpontjában hatályos Kollektív Szerződése (a továbbiakban: KSz) 4.6.3. pontja szerint a munkavállaló munkavégzésére vagy magatartására hivatkozással történő munkáltatói felmondás előtt lehetőséget kell adni a vele szemben felhozott kifogások elleni védekezésre, a kötelezettség teljesítése érdekében a munkáltató a felmondás előtt köteles a munkavállalóval írásban közölni a munkavégzésre vagy magatartására vonatkozó kifogásait. A KSz 4.6.4. pontja szerint a munkavállaló a közlést követően nyolc napon belül terjesztheti elő védekezését, a munkáltató csak ezt követően jogosult a felmondás kiadására. A KSz 4.6.5. pontja szerint nem köteles a munkáltató védekezési lehetőséget adni, ha a felmondási ok az azonnali hatályú felmondásra is alapot adna, vagy nyilvánvalóan megállapított tényeken és adatokon alapszik.

[5] Az alperes a felmondást megelőzően nem szerezte be a közvetlen felsőbb szakszervezeti szerv egyetértését.

[6] Az alperes 2019. február 1. napján kelt munkáltatói felmondással a felperes munkaviszonyát a Munka Törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 65. § (1) bekezdés alapján az Mt. 66. § (2) bekezdése szerint a munkavállaló magatartásával összefüggő okra alapítottn 2019. április 6. napjára megszüntette.

[7] A felmondás indokolása szerint alperes vezérigazgatója 2019. január 8., 14. és 16. napján ugyanarról a hívószámról sms üzeneteket kapott, a szám alapján az alperes számára az üzenetek feladója nem volt beazonosítható. Az üzenetek alapján alperes vezérigazgatója belső vizsgálat lefolytatását rendelte el, melynek során meghallgatásokat foganatosított, okiratokat szerzett be, ezek alapján a következőket állapította meg.

[8] Felperes az irányítása alá tartozó munkavállalók saját garázsának tetőszerkezet építésénél magáncélra igénybe vett munkája során nem kellő körültekintéssel járt el, mert ez alapot adott az smst küldő harmadik személy általi feltételezésnek, miszerint az alperes fizikai

foglalkozású munkavállalói magasabb munkabér reményében végeztek felperes garázsépítésénél munkát. Felperes ezen magatartása alkalmas továbbá az alperes jóhírnevének veszélyeztetésére.

[9] A Helység2 2J erdőrésztletben 2018. évre a teljes területet érintő törzskiválasztó gyérítés volt bejelentve. A munka elvégzésére alperes szerződést kötött a Kft1.-vel (Szerződés 1.), majd ezen szerződés megszüntetése, vagy módosítása nélkül ugyanezen erdőrésztletre ugyanezen vállalkozóval ugyanazon feladatokra Szerződés 2. került megkötésre, több mint kétszeres, valamint több mint másfélszeres vállalkozói díjakkal. Ezen túlmenően két egyéni vállalkozó - Vállalkozó1 és Vállalkozó2 -, továbbá az alperes saját munkavállalóinak bevonására is sor került annak érdekében, hogy a tervezett tevékenység maradéktalanul elvégezhető legyen úgy, hogy a tevékenységek között átfedések voltak, továbbá a számlázás és a további bizonylatok kiállítása nem a valóságnak megfelelően történt.

[10] Az alperes SzMSz-e és a felperes munkaköri leírása szerint felperes feladata és felelőssége a fahasználati ágazat vállalkozási szerződéseinek előkészítése, a díjtételek objektív alapokon történő meghatározása, olyan termelésirányító tevékenység kifejtése, amely az adott feladat legköltséghatékonyabb elvégzését biztosítja. A felperes az elvégzendő feladatok erőforrás szükségletét bizonyíthatóan nem megfelelően mérte fel, a vállalkozó kiválasztásában nem körültekintően működött közre, mert az eredetileg a Kft1. által elvégzendő feladatokat a kft. csak részben végezte el, az egyes részfeladatokra további vállalkozókat és az alperes saját munkaerőit kellett bevonni, ami egyúttal kimutathatóan a költségek növekedését is eredményezte. Semmilyen bizonylat nem állt rendelkezésre abban a tekintetben, hogy mi indokolta a Szerződés 2. esetében a vállalkozói díj 220%-os, valamint 164%-os megemelését, még a vállalkozó sem jelezte írásban sem új szerződéskötési vagy szerződésmódosítási igényét, sem a díjváltoztatás nagyságrendjét. A felperes ennek ellenére új szerződést készített elő és ellenjegyezte azt. A felperes a vizsgálat során foganatosított meghallgatása során elismerte, hogy korábban már végzett szerződésmódosítást. A Szerződés 1. aláírásra került, tehát a szerződés létrejött, majd ugyanazon tartalommal jött létre a Szerződés 2., melyben a díjtételek módosításra kerültek. Felperesnek volt szerződésmódosítási tapasztalata, tudta, hogy a díjtételek ilyen jelentős emelése esetén a szerződést módosítani kellett volna, nem a Szerződés 1. megszüntetése nélkül új szerződés megkötését előkészíteni és azt ellenjegyezni.

[11] Felperes a Igazgató1 erdészeti igazgató által 2018. augusztus 22. napján kiadott helyi norma- és bérmegállapítási jegyzőkönyvben meghatározott 20.000,- Ft/ha motorfűrész használati díj díjtételt 30.000,- Ft/ha-ra módosította, továbbá az órabért Ft/ha mértékegységben határozta meg, alperes számára hátrányos módon úgy emelte meg ezt a díjtételt, hogy arra felhatalmazással nem rendelkezett és a módosítás időpontját sem tüntette fel, ezzel megakadályozta az 50%-kal megemelt norma alkalmazásának kezdő időpontja meghatározhatóságát. A felperes úgy nyilatkozott, nem volt tudatában annak, hogy a régebbi, Szerződés 1.-et meg kell szüntetni, de az alperes SzMSz-e, továbbá a felperes munkaköri leírása szerint a felperes feladata volt a szerződések folyamatos előkészítése és a társaságnál alkalmazott elektronikus iratkezelési rendszerben is több ízben kezdeményezett szerződésmódosítást. Ezen túlmenően a felperes foglalkoztatási helyére tekintettel lehetősége lett volna arra is, hogy az alperes jogásaival egyeztessen az érintett szerződések tekintetében, tekintettel arra is, hogy ezzel a lehetőséggel szokott is élni. Mindezek alapján az alperes megállapította, hogy a felperes pontosan ismerte, hogy milyen módon lehet új szerződést kötni, vagy módosítani, ennek ellenére nem kezdeményezte a Szerződés 1. megszüntetését

vagy módosítását, hanem új szerződés, a Szerződés 2. megkötését készítette elő és készítette el. Ezzel a magatartásával két azonos tartalmú, azonos vállalkozóval fennálló szerződés volt hatályban ugyanazon időtartam alatt, azaz alperesnek kötelezettségvállalását ugyanazon feladat tekintetében megduplázta, a vállalkozó jogosult lett volna két számla kiállítására.

[12] A felperes úgy vette nyilvántartásba a Szerződés 1.-et, képzett neki iktatószámot, hogy nem volt mögötte valós irat, ezzel felperes megsértette az alperes iratkezelési szabályzatát. Ezen túlmenően az iratkezelési rendszerben látható szerződés egy iktatószámát kézzel áthúзва annak egy másik iktatószámot adott, ugyanazon iktatószámot, mint a Szerződés 2.-nek. A felperes két szerződést ugyanazon iktatószámon vett az iratkezelési rendszerben nyilvántartásba úgy, hogy az iratok csak egyedi iktatószámmal azonosíthatók, két különböző iratnak az iratkezelési szabályzat szerint nem lehet azonos iktatószáma.

[13] A Szerződés 1.-ben szereplő vállalkozói díjak felperes előzetes eljárása alapján az adott helyzetet figyelembe véve kerültek meghatározásra, ugyanakkor a felperes által meghallgatásán elmondottak alapján az állapítható meg, hogy a vállalkozó számára a munka megkezdését követően derült ki, a körülményekhez képest nem fogadható el számára a díj. A felperes a Szerződés 2.-ben rögzített díjtétel emelést azzal indokolta, hogy a körülményekhez képest a vállalkozói díj valóban alacsonyabb volt, ebből következően felperes nem a helyi viszonyoknak megfelelően határozta meg a Szerződés 1.-ben megjelölt vállalkozói díjat. A felperes gyakorlatilag maga is elismerte, hogy nem megfelelően határozta meg a szerződés díjtételeit.

[14] A felperes megsértette a vállalkozók által végzett szolgáltatásokról kiállított számlák befogadásának, igazolásának és kiegyenlítésének rendjéről szóló vezérigazgatói utasítást, amikor a törevágás (tőtől való elválasztás) igazolása a főerdész részéről nem történt meg, ennek ellenére a vállalkozók által végzett szolgáltatásokról kiállított számlák befogadásának rendjéről szóló vezérigazgatói utasítás melléklete szerinti igazoló lapon ezen munkát is felperes ellenőrizte és utalványozta.

[15] A Kft.1. a területen a továbbiakban csak a felkészített faanyag közelítő nyomokra történő kézi előközelítését végezte, ennek ellenére a kft. részére kiállított számlákon összesen 330,50 m³ faanyag felkészítése is szerepelt, amelyet a főerdész leigazolt és kifizetésre került. Az el nem végzett munka leigazolása és kifizetése felperes által ellenőrzött és utalványozottan történt meg. Alperes 34-2. számú vezérigazgatói utasítása szerint a vállalkozási szerződésben foglalt tevékenység elvégzését minden esetben bizonylattal kell dokumentálni. A kft. munkája után felvételi lap nem került kiállításra, a főerdész a 330,50 m³ faanyag felkészítését szolgálati jegyeken igazolta. A kft. részére 330,50 m³ faanyag felkészítésére nettó 1.090.650,- Ft került kifizetésre annak ellenére, hogy a meghallgatott munkavállalók szerint ezt a munkát alperes Helység2-i fakitermelő munkacsoportja, valamint Vállalkozó1 és Vállalkozó2 egyéni vállalkozók végezték el, tehát a faanyag felkészítés munkafolyamatának költsége a teljes mennyiséget érintően duplán került kifizetésre. A felkészítést igazoló bizonylat nem felelt meg alperes bizonylati szabályzata előírásainak.

[16] A Kft.1. a kijelölt faegyedek törevágását 6 ha-on elvégezte, alperes az Helység2-i fakitermelő munkacsoportot a Helység2 2J erdőrészletbe rendelte. A munkacsoport a 6 ha-on a ledöntött faanyag felkészítését, valamint a maradék 4,56 ha-on a fakitermelést és

felkészítést Vállalkozó1 és Vállalkozó2 vállalkozókkal együtt végezte. Felperes megsértette a BSZ_52. számú bizonylati szabályzat 1.2., 1.3., 1.3.d., e., g., 1.5., 2.6. pontjában foglalt rendelkezéseket.

[17] A Kft1. a ledöntött faanyag felkészítését és a maradék 4,57 ha-os területen a fakitermelést nem tudta elvégezni, alperes az Helység2-i fakitermelő munkacsoportot is az erdőrészletbe rendelte a munka elvégzésére. A felperes munkaköri kötelezettségét sértette meg akkor, amikor nem kezdeményezett intézkedést a munkavállalók hatékonyabb, szakszerűbb munkavégzésére, nem hajtott végre munkaerő átcsoportosítást.

[18] Helység1/6 14 D erdőrészletben 2018. évre fokozatos felújítóvágás bontóvágása volt bejelentve. A fakitermelést a Kft2. végezte, mely a vágásterületről az ágfát lehordta, és annak megvételére az alperessel adásvételi szerződést kötött. A szerződésben 47 m³ apríték-alapanyag szerepel 4.500 Ft/m³ áron. A területileg illetékes Erdész1 kerületvezető erdész elmondása szerint a felperes 2018. november 27. napján szóban közölte, hogy a kihordott cser ágfát vételezze be, melynek mennyisége 47,25 m³ volt a felvételi lap szerint, majd a cser ágfá cser apríték-alapanyagra lett átminősítve. A kerületvezető erdész meghallgatáson tett nyilatkozata szerint a valóságban ennél nagyobb mennyiségű apríték-alapanyag volt a területen, öt kamion vitte el az aprítékot, így alappal feltételezhető - mivel az öt kamion szállítási kapacitása keménylombos apríték esetén a faanyag nedvességtartalmától függően 100-120 m³ -, hogy a 47,25 m³-nél nagyobb mennyiség került elszállításra. A fenti adásvételről nem került kitöltésre szállítójegy faanyag szállításához megnevezésű nyomtatvány, amely minden faanyag értékesítésekor az eladási bizonylat, csak egy hibás keltezésű feljegyzés készült. Nem készült továbbá szállítójegy a faanyag tulajdonjogának változásáról, ami technológiai utasításba ütközik. Felperes azzal, hogy feljegyzés készítésével és aláírásával új bizonylatot vezetett be, úgy járt el, hogy ez nem került engedélyeztetésre és ellentétes az általános technológiai utasítással is, mivel új bizonylat bevezetésére a bizonylati szabályzat szerint kizárólag a gazdasági igazgató utasítása alapján lehetséges. Ezen túlmenően a felperes minden bizonnyal helytelen évszámot írt a feljegyzés éveként, amellyel megsértette a bizonylati szabályzat azon rendelkezését, miszerint az azon szereplő adatoknak a valóságnak megfelelőnek kell lennie.

[19] Az alperes és a Kft2. között létrejött adásvételi szerződés nem az alperesnél alkalmazandó hatályos blankettaszerződés, a felperes által használt blankettaszerződés ugyanis 2018. február 14-től május 7-ig volt használható. A felperes tisztában volt azzal, hogy új blankettaszerződés került bevezetésre május 8-tól, mivel alperes iratkezelési rendszerében olvasottá tette az új blankettát. A felperes tehát mindezek ellenére a nem hatályos szerződés alkalmazásával készítette elő és működött közre az adásvételi szerződés megkötésében, ezzel megsértve a szerződések kezelésével kapcsolatos vezérgazgatói utasítást.

[20] R.Zs és Erdész1 elmondása, valamint az EKÁER-számok alapján alperes megállapította, hogy a vevő nem a szerződés szerint teljesített, mert nem fizetett előre. A kötelező előrefizetésre tekintettel a szerződés szerint előlegszámlát kellett volna kiállítani, amely nem készült. Az ügyviteli csoportvezető abban az esetben tudott volna előlegszámlát kiállítani, ha az előrefizetés megtörtént volna, ennek hiányában csak számlázni tudta a vételárat.

[21] A felperes a szerződéskötéshez nem a hatályos blankettaszerződést használta. Az általa használt blanketta szerződés szerint alperesnek, mint eladónak kellett az EKÁER-számot megkérni, a faanyag elszállításakor azonban az Kft2. részére nem került megkérésére. A felperes helytelenül a nem hatályos blankettaszerződésen készítette elő az apríték-alapanyag adásvételét, viszont ezen szerződés szerint nem kezdeményezte az EKÁER-szám megkérését, ezzel megsértve az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszer kezelési szabályzatot.

[22] A harmadik fél által megkért négy darab EKÁER-számhoz tartozó szállítmány mérlegjegyen szereplő súlyadatai szerint összesen 97,04 tonna a nedves, frissen termelt cserfafajtából képződő apríték megközelítőleg ugyanennyi, 90-100 m3 aprítéknak felel meg. Ebből következően Erdész1 kerületvezető erdész jegyzőkönyvi meghallgatásával egybehangzóan tény, hogy a 47,25 m3 apríték helyett megközelítőleg kétszeres mennyiségű apríték került elszállításra. Ezen jelentős többlet azonban nem került alperes részére kifizetésre, mert felperes mindössze 47 m3 apríték-alapanyagra készítette el a szerződést és 47,25 m3 apríték-alapanyag készletbe vételére és átminősítésére adott utasítást Erdész1-nak. A nem megfelelő mennyiségre kötött szerződéssel és a nem megfelelő mennyiségű bevételezésre és átminősítésre adott utasítással az alperesnek 192.375,- forint nettó kárt okozott, továbbá 51.941,- forint Áfa nem került befizetésre a központi költségvetésbe.

[23] A felperes a fentiek alapján munkaköréből eredő kötelezettségeit többszörösen, jelentős mértékben megszegte. A felperes a munkaköréből adódóan állami tulajdonban lévő vagyontárgyak kezelését végzi, ezért munkakörét a legnagyobb gondossággal, a szabályok fokozott betartásával kellett volna ellátnia. A felperes fent részletezett magatartásával a következő szabályokat szegte meg:

- az Mt. 8. § (2) bekezdése rendelkezését
- az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja rendelkezéseit
- az SzMSz és a munkaköri leírása rendelkezéseit
- a BSZ_52 számú Bizonylati Szabályzat rendelkezéseit
- a BSZ_65 számú Iratkezelési Szabályzat rendelkezéseit
- A vállalkozók által végzett szolgáltatásokról kiállított számlák befogadásának, igazolásának és kiegyenlítésének rendjéről szóló 34-2 vezérigazgatói utasítás rendelkezéseit
- Fahasználati folyamatának leírása és általános technológiai utasítás rendelkezését
- A szerződések előkészítésének és jóváhagyásának rendjéről szóló 52. számú vezérigazgatói utasítás rendelkezését

- BSZ_70_6 számú Elektronikus közúti áruforgalom ellenőrző rendszer kezelési szabályzatot
- A Helység1/6-i Erdészeti Zrt. Kollektív Szerződése rendelkezését.

[24] A felperes fent részletezett munkaköri kötelezettségzegései miatt nagyfokú bizalmatlanság alakult ki alperesben a felperes munkavégzésével szemben, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

[25] A fentiek alapján az alperes megállapította, hogy a felperes a munkaköréből eredő kötelezettségeit, valamint az Mt. 6. §-ában rögzített, a munkaszerződés teljesítése során általában elvárható magatartás tanúsításának követelményét és a tisztességes eljárásra vonatkozó eljárás kötelezettségét, továbbá az Mt. 52. § (1) bekezdés c) és d) pontjaiban meghatározott előírásokat többszörösen megszegte, ezért az alperes az Mt. 66. § (2) bekezdése szerint a felperes munkaviszonnyal kapcsolatos magatartása alapján a munkaviszonyt felmondással megszüntette.

[26] A felmondásban alperes kitért arra is, hogy a felmondási okok nyilvánvalóan megállapított tényeken és adatokon alapulnak.

[27] **A felperes elsődleges kereseti kérelme** szerint a felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként a munkaviszony helyreállítását, valamint az alperes elmaradt munkabérben és egyéb járandóságban történő marasztalását kérte. Az elmaradt munkabér havi összegét a 407.900 forint távolléti díjban, az egyéb járandóság tekintetében pedig havi 44.607 forint összegben és évi öt tonna tűzifa juttatásban jelölte meg a felmerülő kamatokkal együtt. Elsődleges kereseti kérelmének jogcímeiként az Mt. 12. § (1) bekezdésére, az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Ebkvt.) 21. § c) pontjára, valamint az Mt. 273. § (1) bekezdésére hivatkozott azzal, hogy a munkaviszony helyreállítását az Mt. 83. § a) és c) pontja, míg az alperes elmaradt munkabérben történő marasztalását az Mt. 83. § (3) bekezdése alapján kérte.

[28] Másodlagos kereseti kérelemként a felmondás jogellenességének megállapításán túlmenően elmaradt jövedelme, mint kártérítés megfizetése iránt élt keresettel legfeljebb 4.857.780 forint erejéig, valamint kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.631.600 forint összegű végkielégítés megfizetésére is. Ezen kereseti kérelmének jogalapjaként az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésére, az Mt. 64. § (2) bekezdésére hivatkozott, míg az elmaradt jövedelem, mint kártérítés megfizetése iránti kereseti kérelmét az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdése szerint, a végkielégítés iránti igényét pedig az Mt. 82. § (3) bekezdés b) pontja, valamint az alperesi Kollektív Szerződés 4.7.4. pontja alapján terjesztette elő.

[29] Harmadlagos kereseti kérelmében a felperes a felmondás jogellenességének megállapítása mellett 866.860 forint átalánykártérítés, valamint 1.631.600 forint végkielégítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ezen kereseti kérelmének jogalapjaként a felmondás jogellenességének megállapítása körében az Mt. 6. § (1)-(2) bekezdését, valamint a

64. § (2) bekezdést jelölte meg, míg a jogkövetkezmény tekintetében az Mt. 82. § (2), valamint (4) bekezdésére hivatkozott.

[30] A felperes a per folyamán – az alperes által számított 63 napi távolléti díjra tekintettel – az átalánykártérítés iránti keresetét módosította 888.125 forintra, illetőleg az elmaradt munkabér, és az elmaradt jövedelem, mint kártérítés iránti kereseti kérelmeit többször felemelte az időmúlásra tekintettel. A legutolsó nyilatkozata szerint – mind az elmaradt munkabér iránti, az Mt. 83. § (3) bekezdése alapján előterjesztett kereseti kérelmét, mind az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdése alapján előterjesztett elmaradt jövedelem, mint kártérítés iránti kereseti kérelmét is – összesen 4.235.954 forintban jelölte meg, és ezen összeg megfizetésére kérte kötelezni az alperest az elsődleges és a másodlagos kereseti kérelemnek történő helyt adás esetén.

[31] A felperes mindegyik marasztalási kereset vonatkozásában előterjesztette a késedelmi kamat és perköltség megfizetésére vonatkozó igényét is. Legutolsó költségjegyzék-nyomtatványban felszámítottak szerint összesen 4.892.000 forintban kérte az alperes perköltségben marasztalását.

[32] A felperes előadta, az alperesnél ismert volt, hogy a felperes bizalmi szakszervezeti tisztséget tölt be, törvényes_képviselő vezérigazgató több alkalommal szóvá tette a munkatársak előtt a szakszervezeti tevékenységét, utalva arra, hogy a bérezési adatok összefoglaló táblázataival kellemetlenségeket okoz az alperesnek. Mindezek alapján állította, hogy szakszervezeti tagsága miatt távolította el az alperes a szervezetből.

[33] A felperes hivatkozott arra is, hogy az alperes a munkaviszony megszüntetését megelőzően megsértette a KSz 4.6. pontját, amikor nem tartotta be a munkáltatói felmondás esetén irányadó szabályokat, a KSz-ben foglalt rendelkezésekkel szemben az alperes vezérigazgatója egy „belső ellenőrzési vizsgálatot” indított, amelyről a felperest előzetesen sem szóban, sem írásban nem értesítette. Arról a tényről, hogy az alperes belső ellenőrzési vizsgálatot indított vele szemben csak a felmondásból értesült. Kiemelte, a KSz szerinti eljárást a belső ellenőrzési eljárás befejezését követően sem folytatta le az alperes.

[34] A jogi érvelés körében az Mt. 273. § (1)-(2) és (6) bekezdésében foglaltakkal összefüggésben kifejtette, az alperesnek tudomása volt arról, hogy a felperes választott szakszervezeti tisztséget tölt be, így jogszabálysértően járt el, amikor nem kérte a közvetlen felsőbb szakszervezeti szerv egyetértését a munkaviszony felmondással történő megszüntetéséhez, ezért a felmondás jogellenes. Erre tekintettel az Mt. 83. § (1) bekezdés c) pontja alapján a munkaviszony helyreállítását, továbbá az alperes elmaradt munkabérében és egyéb járandóságában történő marasztalását kérte.

[35] Az Mt. 271. § (3) bekezdésével, illetőleg az Ebktv. 8. § s) pontjával összefüggésben arra hivatkozott, hogy az érdekképviselőhez való tartozás miatt a munkavállalót nem érheti hátrányos megkülönböztetés. Mivel törvényes_képviselő vezérigazgató több alkalommal szóvá is tette a szakszervezeti tisztségviselőként végzett tevékenységét, valószínűsíthető, hogy a felmondás az eltávolítására irányult. Mivel a felmondással az alperes megsértette az Mt. 12. § (1) bekezdését, valamint a 271. § (3) bekezdését és az Ebktv. 21. § c) pontját, az jogellenes, amely alapján ugyancsak a munkaviszony helyreállítása, illetőleg az elmaradt

munkabér és egyéb járandóság megtérítése iránt terjesztette elő kereseti kérelmét az Mt. 83. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[36] A felmondáshoz vezető eljárás mellőzése kapcsán az Mt. 51. § (1) bekezdésére, illetőleg az Mt. 13. §-ára hivatkozva állította a KSz 4.6.3. pontjának megsértését, valamint az Mt. 6. § (1)-(2) bekezdésének alkalmazásával összefüggésben kifejtette, hogy amennyiben a KSz a felmondás esetére az alperesi munkáltató számára egy meghatározott rendben történő eljárás lefolytatásának kötelezettségét írja elő, úgy a munkáltatónak törvényi kötelezettsége, hogy ezt megtartsa, elmulasztása pedig jogszerűtlen. A KSz 4.6.5. pontja megítélése szerint nem mentesíti az alperest a KSz 4.6.2. pontjában foglaltaktól, tekintve, hogy a munkaviszonyt az alperes nem azonnali hatállyal szüntette meg, illetve nem is szüntethette volna meg a felmondásban írt indokok alapján. Az Mt. 56. §-a kapcsán megjegyezte, hogy az alperesnél hatályban lévő KSz 4.13.1. pontja rendelkezik az Mt. 56. §-a szerinti hátrányos jogkövetkezmény alkalmazásáról, és ezt arra az esetre szabályozza, ha az azonnali hatályú felmondás nem indokolt, vagy azzal nem kíván élni a munkáltató. Érvelése szerint az alperes eljárása folytán elesett annak lehetőségétől, hogy amennyiben kötelezettségszegés megállapítására került volna sor a KSz szerinti eljárási rendben, akkor a kötelezettségszegés súlyával arányos, a KSz-ben meghatározott hátrányos jogkövetkezményt alkalmazzon alperes.

[37] Az Mt. 64. § (2) bekezdésével összefüggésben összefoglalóan kifejtette, hogy a felmondás nem valós, nem világos és nem okszerű, tekintve, hogy a munkáltató a felmondásban olyan magatartást rótt fel, amely a felmondásra okot nem ad, részben pedig elnagyzottan kerültek megjelölésre a felmondási okok és egyes esetekben ellentmondásosak is.

[38] **Az alperes írásbeli ellenkérelmében** a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte, álláspontja szerint a felmondás jogszerű.

[39] Állította, hogy a felmondási okok nyilvánvalóan megállapított tényeken, bizonyítékokon alapulnak, és a megszüntetés indokai a felmondás indokolásából világosan kitűnnek, a munkaviszonyt megszüntető jognyilatkozat indokai valósak és okszerűek, továbbá nem sértette meg a felperes által hivatkozott jogszabályok és a KSz rendelkezéseit.

[40] Az alperes a felperes szakszervezeti tisztsége tekintetében arra hivatkozott, nem kapott arról tájékoztatást, hogy a felperes a MÉDOSZ Helység1/6-i Alapszervezetének az Mt. 273. § (2) bekezdése szerint megjelölt tisztségviselője.

[41] Visszautasította a felperes azon állítását, hogy a felperes szakszervezeti tevékenységét bárhol negatív kritikával illette volna az alperes vezérigazgatója és hogy a szakszervezethez tartozása miatt szüntette volna meg munkaviszonyát.

[42] Az alperes álláspontja szerint a felmondáshoz vezető eljárás mellőzésével nem sértette meg a KSz 4.6. rendelkezéseit, éppen ezen rendelkezésekre tekintettel, ezeket alkalmazva folytatott le alapos tényfeltárást.

[43] Az alperes hangsúlyozta, nem a névtelen bejelentésre alapította a munkáltató a jogviszony egyoldalú megszüntetését, hanem a bejelentés alapján lefolytatott vizsgálat során feltárt szabálytalanságokra. Abból, hogy az SMS üzenet írójának tudomása volt arról, hogy a felperes építkezésénél dolgozó két férfi és a felperes munkáltatója egyaránt az alperes, joggal vonta le azt a következtetést, hogy egy harmadik külső szemlélőben ez azt a látszatot kelti, hogy az valamely jogellenes cselekmény lehet.

[44] Az alperes valamennyi felmondási indok tekintetében fenntartotta a felmondásban rögzítetteket, írásbeli ellenkérelmében rendkívül részletesen - kilencvenöt oldal terjedelemben - fejtette ki erre vonatkozó álláspontját.

[45] **Az elsőfokú bíróság ítéletével** a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeként kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül kártérítésként elmaradt jövedelem címén alapbérként 3.762.108,- forintot, nyelvvizsgapótlékként 159.340,- forintot, cafetéria-juttatásként 314.506,- forintot, és ezen összegek után 2019. szeptember 14. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá végkielégítés címén 1.631.600,- forintot, és ezen összeg után 2019. február 15. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 2.513.607,- forint ügyvédi munkadíjat, mint elsőfokú perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg 255.509,- forint eljárási illetéket, az ezt meghaladó 38.179,- forint illeték az állam terhén marad. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[46] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kiemelte, az alperes a felperes munkaviszonyát a munkavállaló magatartásával összefüggő okra hivatkozással szüntette meg, a felmondás indokolása a világosság követelményének megfelel, az e körben kifejtett felperesi hivatkozást megalapozatlannak ítélte.

[47] A munkaviszony helyreállítására és az elmaradt munkabér megfizetésére irányuló elsődleges kereseti kérelem elutasításának indokait illetően az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes a munkaviszony megszüntetésekor nem sértette meg az Mt. 273. § (1) bekezdésének rendelkezését, mert a szakszervezet a felperes vonatkozásában az Mt. 273. § (3) bekezdése szerinti megjelölés jogával nem élt a munkáltató irányában, ezért az Mt. 83. § c) pontja alapján előterjesztett kereseti kérelem a munkaviszony helyreállítására, illetve az Mt. 83. § (3) bekezdése alapján az elmaradt munkabér megfizetésére nem alapos. G.i szakszervezeti képviselő tanúvallomása alapján megállapította, hogy az erdészeti igazgatóságokon a szakszervezet nem jelölte meg azon tisztségviselők személyét, akiket az Mt. 273. § (1) bekezdés szerinti munkajogi védelem megillet. Ilyen megjelölés hiányában a szakszervezet értelemszerűen nem tájékoztathatja a munkáltatót arról, hogy a tisztségviselőjét védelem illeti meg. Az Mt. 6. § (2) bekezdéséből, a szakszervezetet is terhelő együttműködési kötelezettségből következik, hogy a szakszervezeti tisztségviselőt munkajogi védelem csak abban az esetben illetheti meg, ha a szakszervezet írásban tájékoztatja a munkáltatót a megválasztott tisztségviselő személyéről és emellett azt is közli, hogy a tisztségviselő a szakszervezet rendelkezése szerint az Mt. 203. § (1) bekezdése szerinti védelemre jogosult.

[48] Az Mt. 83. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kereseti kérelem körében az elsőfokú bíróság kifejtette, a perbeli esetben nem merült fel olyan adat, körülmény, amely alátámasztaná, hogy a munkaviszony megszüntetése és a felperes szakszervezeti tagsága, illetve tevékenysége között okozati összefüggés állna fenn. Az Ebktv. 19. § (2) bekezdése szerinti kimentési kötelezettségének és a munkaviszony megszüntetése az egyenlő bánásmód követelményébe nem ütközött, ezért az Mt. 83. § (1) bekezdés a) pontja szerinti munkaviszony helyreállítása és az Mt. 83. § (3) bekezdése szerinti elmaradt munkabér megfizetése iránti kereseti kérelem megalapozatlan.

[49] A felmondást megelőző kollektív szerződés szerinti eljárás mellőzése miatt előterjesztett kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az Mt. 85. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kollektív szerződés a 65-68.§-okban foglaltakról csak a munkavállaló javára térhet el, a kollektív szerződés alperes által hivatkozott rendelkezései az Mt. 65-66. §-ától a munkavállaló javára tértek el, ezért a kollektív szerződés jogszerűen rendelkezett a felmondást megelőző előzetes egyeztetés biztosításáról, mely az Mt. 13.§-a alapján a perbeli esetben is alkalmazandó volt.

[50] Alperes a felmondásból kitűnően is azért nem tartotta szükségnek a megelőző eljárás lefolytatását, mert álláspontja szerint a felmondás „nyilvánvalóan megállapított tények”-en és adatokon alapszik. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint abban az esetben lehet nyilvánvalóan megállapított tényeken alapuló felmondásra hivatkozni, amennyiben a felmondásban megjelölt tények megállapításához külön munkáltatói eljárásra nincs szükség, mert azok a munkáltató előtt külön vizsgálatok és további adatok beszerzése nélkül ismertek. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy ezt az értelmezést támasztja alá a nyilvánvaló szó nyelvtani jelentése is. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a nyilvánvalóan megállapított tényekre kizárólag abban az esetben hivatkozhat a kollektív szerződés alapján az alperes, amennyiben ez a megállapítás a felmondás egésze vonatkozásában helytálló, valamennyi felmondási indokra irányadó. Ez következik abból is, hogy alperes saját nyilatkozata szerint a munkavállaló magatartását összefüggésében vizsgálta és szankcionálta. A perbeli esetben azonban a rendkívül részletes, a munkaviszony megszüntetésére vezető munkavállalói magatartások egyes részmozzanatait is feltáró felmondás ennek a követelménynek nem felel meg azért sem, mert a perbeli bizonyítási eljárás eredménye szerint a felmondási indokok nem mindegyike valós tény a következőkben részletezettek szerint.

[51] A felmondás 1. pontjában foglalt felmondási ok tekintetében az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem értelmezhető a nyilvánvalóan megállapított tény. Ezen felmondási ok megfogalmazása alapján megállapítható, az alperes maga is feltételezésként kezelte a felperesi magatartás vonatkozásában, azaz nem tényként. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy a névtelen bejelentések tartalma alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a Helység1/6-i Erdészeti Igazgatóság működéséről széles körű ismeretekkel rendelkező személytől származhattak, ezért abból nem lehet következtetéseket levonni arra, hogy „külső, harmadik személy” milyen feltételezéseket alakít ki az alperes egyes brigádjainál elérhető bérekről, vagy az alperes jóhírnevéről. Az elsőfokú kiemelte, a felperes a munkavállalók munkabérének meghatározására nem volt jogosult, az alperes által lefolytatott vizsgálat is igazolta, hogy a két érintett munkavállaló nem dolgozott magasabb bérért a többiekhez képest, tehát a bejelentés tartalma nem valós, egy névtelen bejelentő akár rosszhiszemű feltevése pedig nem szolgálhat a munkaviszony megszüntetésének jogszerű indokául. Itt utalt arra is az elsőfokú bíróság, az Mt. szabályaiba nem ütközik, és alperesnél sem volt olyan tiltó vagy korlátozó szabály, amely tiltotta volna a

munkaviszonytól független garázsépítésre vonatkozó tevékenység végzését. A 2019. január 8-ai első névtelen bejelentés és az azon alapuló alperesi feltételezés a felmondás jogszerű indokát nem képezhette.

[52] Az elsőfokú bíróság a felmondás 2. pontjában megjelölt felmondási ok tekintetében rögzítette, hogy a belső ellenőri vizsgálat nem teljeskörűen tárta fel a tényeket a munkaszervezés egyes lényeges vonatkozásai tekintetében, és egyes ténymegállapítások nem felelnek meg a valóságnak. A felmondás 2.7. pontja tekintetében azt állapította meg, hogy alperes nem vette figyelembe, hogy a felperes bizonyíthatóan Igazgató1 erdészeti igazgató utasítása alapján járt el a Kft1.-vel való vállalkozási szerződés előkészítésekor. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint bizonyítást nyert felperes azon állítása, miszerint a vállalkozó kiválasztásában Igazgató1 erdészeti igazgató utasítása szerint járt el. Az elsőfokú bíróság itt utalt arra is, hogy az alperes szervezeti és működési szabályzata szerint az erdészeti igazgató a közvetlen egyszemélyi felelős vezető, aki felelős az előírt feladatok megfelelő minőségben és időben történő szakszerű elvégzéseért, a termelés végrehajtásának gazdaságosságáért, ennek körében többek között irányítja a műszaki vezetők munkáját is. A fahasználati műszaki vezető az SzMSz szerint az erdészeti igazgató közvetlen irányítása alatt végzi feladatait. Igazgató1 bíróság előtt tett tanúvallomása alapján a bíróság megállapította, hogy a tanú az elvégzendő feladat szempontjából nagyobb létszámú csapat alkalmazását tartotta célszerűnek, ilyen létszámmal a Kft.1-i Kft.-n kívül más vállalkozó nem állt rendelkezésre, ezért esett a választás erre a kft.-re. A tanú azon hivatkozásával összefüggésben, miszerint felperessel közös döntés volt a választók kiválasztása, az elsőfokú bíróság rámutatott, a felperesnek a vállalkozó kiválasztása kapcsán az erdészeti igazgató döntésével szemben legfeljebb véleményezési joga volt. Így a „közös döntés” az ténylegesen és jogi tartalmát tekintve azt jelentette, hogy ő, mint erdészeti igazgató határozott arról, hogy a vállalkozási szerződést a szóban forgó kft.-vel kell megkötni a Helység2 2J erdőrészlet törzskiválasztó gyérítésére. A felperes állítását igazolta e tekintetben B.T tanúvallomása is.

[53] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem felel meg a valóságnak és így nem nyilvánvalóan megállapított tény az sem, hogy a felperes az elvégzendő részfeladatokra további vállalkozókat és az alperes saját munkaerőit vonta be. Az elsőfokú bíróság Igazgató1 tanúvallomása alapján megállapította, hogy az erdészeti igazgató is indokoltnak tartotta szakmailag az egyéni vállalkozókkal való szerződéskötést, a felperes az erre vonatkozó munkáltatói utasításnak megfelelően járt el a szerződések előkészítése körében. Az a körülmény, hogy a szerződéseket a felperes készítette elő, nem jelenti, hogy a költségeket növelve vonta be az egyéni vállalkozókat. Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a tanúvallomások nem támasztották alá, hogy felperes a Helység2 2J erdőrészletben való munkavégzéssel szabadsága alatt utasította volna alperes munkavállalóit, továbbá B. Z. főerdész tanúvallomása szerint az erdészeti igazgató adta az utasítást, hogy az Helység2-i brigád kezdje meg az erdőrészletben a munkavégzést. Mindebből következően az elsőfokú bíróság álláspontja szerint alperes nem bizonyította e tekintetben a felperes terhére rótt magatartás valóságát, illetve a nyilvánvalóan megállapított tény voltát.

[54] A további vállalkozók bevonásával kapcsolatban az elsőfokú bíróság rögzítette Igazgató1 tanúvallomása alapján, hogy 2018. szeptemberében ez szükséges volt, amit alátámaszt a vállalkozók kiválasztása és a saját munkavállalók bevonása kapcsán az erdészeti igazgatónak a Helység2 2J erdőrészletben végzett fakitermeléssel összefüggésben tett vallomása is. Az a tény, hogy az egyéni vállalkozókkal megkötött és az erdészeti igazgató által aláírt szerződéseket felperes készítette elő, nem jelenti azt, hogy a költségeket növelve

felperes vonta be a munkavégzésbe az egyéni vállalkozókat. Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá Igazgató1 vallomása alapján, hogy 2018. szeptemberében az erdészeti igazgató is indokoltnak tartotta szakmailag az egyéni vállalkozókkal a szerződéskötést és a felperes az erre vonatkozó munkáltatói utasításnak megfelelően járt el a szerződések előkészítése során.

[55] A felmondás 2.9. pontjában rögzítetteket, mely szerint a Kft1-vel kötött Szerződés1. és Szerződés2. felperes általi előkészítése következtében a vállalkozó jogosult lett volna két számla kiállítására, az elsőfokú bíróság valótlannak találta. A két szerződés létrejötte önmagában nem jelenti, hogy mind a kettő hatályban volt, továbbá a szerződések nem ugyanolyan tartalommal készültek, a szerződés rendelkezéseiből nem következik, hogy a vállalkozó által egyszer elvégzett fakitermelési feladatért alperes kötelezettségvállalása megkészszerződött volna. A szerződések teljesítése során alperes sem tulajdonított olyan tartalmat a megállapodásoknak, amelyet a felmondásban felperes terhére értékelt. Igazgató1 erdészeti igazgató tanúvallomása szerint ténylegesen csak a második szerződés alapján számolt el alperes képviselőjében a Kft1 vel. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomás alapján megállapította, hogy az erdészeti igazgató utasítása alapján nem a szerződésmódosítás szabályai szerint kellett felperesnek a Szerződés2.-t előkészíteni, mert az erdészeti igazgatóság gyakorlatában a szerződés módosítás nem élt. B.T. vallomása szerint a kft. is az emelt vállalkozói díjjal megkötött szerződést tekintette hatályosnak, ennek megfelelően állította ki a számlákat. A tanú vallomása szerint a felperes és az erdészeti igazgató is azt mondta neki, hogy az első szerződés már nem él.

[56] Az elsőfokú bíróság megállapította, a felmondás azon indoka, miszerint a faanyag felkészítését a Kft1. nem végezte el, a felperes ennek ellenére utalványozta ennek díját nem nyilvánvalóan megalapított tényen alapul és a perbeli bizonyítás eredménye szerint valótlán megállapítás. A felkészítés fogalmának értelmezése és a kihallgatott tanúk vallomása alapján azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Kft. felkészítési munkálatokat ténylegesen végzett, amelyért az alperes vállalkozói díjjal tartozott. Erre tekintettel valótlán a felmondás azon megállapítása, miszerint a Kft. részére 330,50 m³ faanyag felkészítésére nettó 1.090.650 forint került kifizetésre.

[57] Az elsőfokú bíróság megállapította, nem nyilvánvalóan megállapított tény, hogy a Helység2 2J erdőrészletben a fakitermelés az elvárt költséget meghaladta. Az elsőfokú bíróság rámutatott, a pénzügyi tervben meghatározott fajlagos költség fogalma nem azonos az elvárt költséggel és ennek igazolására, a csatolt ágazati terv sem alkalmas. Ezen túlmenően alperes nem bizonyította, hogy a díj emelésre vonatkozó vállalkozói szerződés módosítási igényeket a vállalkozónak írásban kellett bejelentenie.

[58] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem helytálló azon alperesi hivatkozás, hogy a 2018. augusztus 22. napján kiállított helyi norma- és bér megállapítás jegyzőkönyv tekintetében a felmondás indoka nyilvánvalóan megállapított tényeken alapul. A bíróság megállapította, a helyi norma- és bér megállapításra az erdészeti igazgatónak van jogosultsága, alperes megalapozatlanul kifogásolta, hogy az órabér forint/ha mértékegységben került meghatározásra, mert ez a mértékegység azonos a felperes aláírásával ellátott 30.000 forint/ha és az erdészeti igazgató által kiállított 20 000 forint/ha esetén is. Az alperes ennek ellenére a felmondás közlését megelőzően nem tartotta indokoltnak kivizsgálni, hogy az erdészeti igazgató miért tért el a személyi órabér díjtétel meghatározásától. Ezen túlmenően a

norma jegyzőkönyv módosítás körülményeivel kapcsolatban megállapította, alperes nem bizonyította, hogy a felperes által a jegyzőkönyvre vezetett javítást az erdészeti igazgató nem hagyta jóvá. Rögzítette azt is, a perbeli bizonyítékok azt támasztották alá, az alperes működésében nem volt kérdéses, hogy a megemelt díjtételt mikortól alkalmazták és mely munkavállalói kör vonatkozásában.

[59] Az elsőfokú bíróság megállapította, nem tekinthető nyilvánvalóan megállapított ténynek a felmondás azon ténymegállapítása, miszerint a felperes a 2018. augusztus 2. napján megkötött vállalkozói szerződést úgy vette nyilvántartásba, készített neki iktatószámot, hogy nem volt mögötte valós irat. Az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben megállapította, a felperes által használt jelzés nem tekinthető alperes iratkezelési szabályzat értelmében iktatószámnak. Tanú tanúvallomása alátámasztotta, hogy az iktatószámot az iktatás során az elektronikus iktató rendszer automatikusan generálja az iktatási tevékenység során. A felmondásban jelölt Szerződés 1. irat 2018. szeptemberében, a felperes utasítására került iktatásra az iratkezelési szabályzat szerint, ezért a felperes által előre az iraton feltüntetett jelzés nem minősül iktatószámnak.

[60] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem nyilvánvaló a megállapított tény a felmondás 7.7. pontjában szereplő megállapítás, miszerint a felperes a nem megfelelő mennyiségre kötött szerződéssel és a nem megfelelő mennyiségű bevételezésre átminősítésre adott utasítással alperesnek 192.375 forint kárt okozott, továbbá ennek áfája sem került befizetésre az állami költségvetésbe. Az alperes kizárólag az általa beszerzett mérlegjegyen szereplő tömeg adatok alapján, a perbeli időszakban kötelezően alkalmazandó szorzószámmal végzett számítás eredményeként állapította meg a felperesi károkozás összecsúszását, azonban a szorzószám átlagolás eredményeként meghatározott szám, nem teszi lehetővé, hogy a visszaszámítás eredményeként pontosan megállapítható legyen az apríték-alapanyag köbmértéke. A hozzávetőleges számítás miatt a pontos kár összeg nem határozható meg.

[61] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint Cs.Gy erdészeti igazgató és B.Cs vezérigazgató-helyettes tanúvallomása, valamint a Helység 1/6-i Rendőrkapitányság 18010/531-56/2019. bü. számú büntetőügyében beszerzett szakvélemény is a számításban rejlő pontatlanságot igazolja.

[62] Utal az elsőfokú bíróság arra, hogy az alperes e tekintetben az ellenkérelmében megközelítően kétszeres mennyiségű apríték-alapanyag értékesítését állítja, a „megközelítően” mennyiségből azonban pontos összecsúszáson kifejezett kár nem határozható meg.

[63] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, a fentiekől függetlenül a felmondás indokolásában felmondási indokként az alperes meghatározott olyan felperesi magatartásokat is, amelyek valóságát a perben bizonyította, így azok ténynek tekinthetőek, azonban ezen tények sem „nyilvánvalóan megállapított tények”, hiszen megállapíthatóságuk érdekében az alperes is meghallgatásokat, iratbeszerzéseket, iratfelkutatásokat végzett.

[64] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felmondás indokai közül a következők bizonyultak valósak.

[65] A felperes a Kft1.-vel megkötött szerződések iktatása során nem az iratkezelési szabályzatban foglaltaknak megfelelően járt el a 2018. szeptemberében megkötött vállalkozói szerződés elkészítése során. A vállalkozói szerződésből nem tűnik ki, hogy a megállapodás egy korábban létrejött vállalkozói szerződés módosítására irányul és a módosítás hatályát sem rögzíti, így az csak a szerződés értelmezése alapján állapítható meg.

[66] A Helység2 2J erdőrészlet 2018. augusztus-októberi időszakában végzett fakitermelés vonatkozásában a vállalkozó által elvégzett tevékenységek közül a 6 hektáron végzett tűre vágást a főerdész szolgálati jegyen nem igazolta le, ennek ellenére a felperes az igazoló lapon azt ellenőrzöttnek és utalványozhatónak minősítette.

[67] A felperes az iratkezelési rendszerben a Kft1. szerződéseinek iktatása során nem tartotta az alperesi utasításban foglaltakat sem a határidő, sem az irat iktatásának módja tekintetében.

[68] A Helység1/6 14D erdőrészletből származó apríték-alapanyag felmérése tekintetében az ágfát a felperes utasítására nem a területvezető erdész mérte fel. Az alperesnél a területvezető erdészek munkaköri feladataként került meghatározásra a faanyag felvételezése, a felperes szabálytalanul adott utasítást erre vonatkozóan. A szabálytalanság tényét nem menti az a körülmény sem, amennyiben az ágfa felmérésekor ez volt az általános eljárás az apríték-alapanyag felmérése kapcsán, tekintve, hogy a felperes fahasználati műszaki vezetőként felelős volt az erre vonatkozó alperesi utasítások megtartásáért.

[69] A felperes munkaköréből adódóan felelős volt azért is, hogy az apríték-alapanyag értékesítése során az ÁTU 5.4.5 pontja szerinti szállítójegy kiállításra kerüljön, az általa e körben kialakított gyakorlat szerint azonban apríték-alapanyag eladása során a szállítójegyet nem állították ki a Helység1/6-i Erdészeti Igazgatóságon.

[70] Az apríték-alapanyag tekintetében a felperes nem a szerződéskötés időpontjában hatályos blankettaszerződést alkalmazta, ezáltal az 52. számú vezérigazgatói utasításba ütközően járt el.

[71] A felperes fahasználati műszaki vezetőként felelős volt a szerződésben foglaltak megtartásáért is, ezért nem volt arra jogosult, hogy szerződésben a vevő számára meghatározott előre fizetéstől eltekintsen.

[72] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság rámutatott, mindezek a szabályszegések – figyelemmel arra is, hogy az alperes hasonló jellegű szabályszegések miatt más munkavállalókkal szemben kizárólag írásbeli figyelmeztetést alkalmazott – nem minősülnek azonnali hatályú felmondás alapjául szolgáló kötelezettségszegéseknek, ezért az alperes a bizonyított felmondási indokok tekintetében a KSz 4.6.5. pontjának első fordulata alapján sem mentesülhetett a KSz 4.6.3. pontja szerinti eljárás alól.

[73] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felmondás teljes terjedelmében és lényeges pontjaiban nem nyilvánvalóan megállapítható tényeken alapul, ezért az alperes erre hivatkozva nem mentesülhet a KSz-ben előírt eljárás alkalmazása alól. Az elsőfokú bíróság szerint amennyiben a munkáltató a hatályos kollektív szerződés rendelkezései ellenére a védekezés lehetőségét a munkavállalónak a felmondást megelőzően nem biztosítja, jogellenes eljárása az így közölt felmondás jogellenességét eredményezi, mert a munkavállaló kollektív szerződésben biztosított jogai olyan mértékben sérülnek, amelyek a munkaügyi perben már nem orvosolhatók.

[74] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a KSz szerinti eljárás mellőzése kapcsán az Mt. 6 § (1) és (2) bekezdéseinek megsértésére történő felperesi hivatkozást nem ítélte megalapozottnak, mert a bíróság álláspontja szerint nincs helye a magatartás jogellenességét megállapítani alapelvi rendelkezésbe való ütközés miatt abban az esetben, ha az tételes jogi rendelkezést sért.

[75] Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, mivel a KSz 4.6.3-4.6.4. pontja szerinti eljárást nem helyettesítheti a felmondást megelőzően lefolytatott belső ellenőri vizsgálat, ezért a felmondás jogellenességnek megítélésekor nem bír relevanciával a belső ellenőri vizsgálat jogszerűségének kérdése.

[76] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította a felmondás jogellenességét a KSz 4.6.3-4.6.5. pontjainak megsértése miatt és a jogellenesség jogkövetkezményeként a felperes másodlagos kereseti kérelme alapján marasztalta az alperest.

[77] **Az alperes fellebbezésében** elsődlegesen az elsőfokú ítélet Pp. 383. § (2) bekezdés alapján, az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló munkaviszonyra vonatkozó szabályok téves alkalmazásával meghozott döntés megváltoztatását, a kereset teljes egészében való elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[78] Másodlagosan, amennyiben a másodfokú bíróság álláspontja szerint a Pp. 369. § (4) bekezdése szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását követően az ügy érdemében dönteni nem lehet, vagy szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, a Pp. 384. § (2) bekezdés b) pontja és 381. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (1) bekezdésében és (3) bekezdés a), c), d) és e) pontjaiban jelölte meg.

[79] Az alperes álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság a bizonyítás eredményét okszerűtlenül minősítette, az így megállapított tényekből téves jogi következtetést vont le, illetve a megállapított tényeket tévesen minősítette, valamint az ügyre vonatkozó anyagi jogszabályokat is tévesen mérlegelte, illetve ítélete több vonatkozásban is hiányos, valamint olyan kérdésben nem határozott és olyan kérdést nem bírált el, amely a felmondásban szerepelt - a fellebbezésben részletesen kifejtettek szerint.

[80] A Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja alapján a megsértett jogszabályhelyként az Mt. 13. §, 31. § alapján alkalmazandó Ptk. 6:8. §, 65-66. §, 78. §, a Pp. 276. § (1) bekezdés, Pp. 279. § (1) bekezdés, Pp. 346. § (4) és (5) bekezdéseit jelölte meg.

Az alperes a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérte.

[81] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki a másodfokú bíróság.

[82] Az alperes álláspontja szerint a keresettel támadott felmondás jogszerű, alperes valamennyi jogszabályi és belső szabályzata szerinti rendelkezést megtartotta. Az ítéletet az összecszerűség tekintetében nem vitatta.

[83] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete téves, hiányos, az iratokkal, a tényekkel, a jogszabályokkal és a kialakult bírósági gyakorlattal is ellentétes, ezért megalapozatlan.

[84] Az alperes a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében teljesen félreértelmezte és olyan meg nem engedhető módon kiterjesztően értelmezte alperes kollektív szerződését, amely az életszerűségnek, a mindennapi gyakorlatnak is ellentmond.

[85] Az alperes álláspontja szerint, amennyiben a bírósági eljárás során a felmondásban megjelölt valamely tény utólag mégsem bizonyulna valósnak, attól az eredetileg a munkáltató által kivizsgált és ezáltal nyilvánvalóan megállapított tényeken alapuló felmondás a tényeket nem teszi meg nem állapítottá, és a védekezési lehetőség elmulasztása okán nem is lehet jogellenes. A kollektív szerződés szabályozása kizárólag a felmondáskori előírásokat tartalmazhatja.

[86] Az elsőfokú ítélet [75] és [76] pontjaival összefüggésben az alperes arra hivatkozott, hogy a felmondásban megjelölt indokok az azonnali hatályú felmondásra is alapot adnának, az elsőfokú bíróság ítélete hiányos, mert ezen alperesi hivatkozást ítéletében meg sem említette.

[87] Az írásbeli figyelmeztetésekkel kapcsolatban hivatkozott arra, iratellenes megállapítást tett ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság, mivel az írásbeli figyelmeztetésben részesülő munkavállalók nem követték el mindazon szabályszegéseket, amelyeket a felperes az ítélet [75] és [76] pontjaiban meghatározottak szerint elkövetett, hanem mindenki csak egyfelét.

[88] Az elsőfokú bíróság szerint bizonyítottan elkövetettnek minősített szabályszegések összességükben megalapozzák az azonnali hatályú felmondást is, a kollektív szerződés szerinti eljárást ezért sem kellett alperesnek megtartania.

[89] Az elsőfokú ítélet azért is hiányos, mert a felmondás tartalmazza azon indokot, hogy a felperes kötelezettségszegő magatartásai miatt a munkáltatóban nagyfokú bizalmatlanság

alakult ki felperessel, illetve munkavégzésével szemben, amely nagyfokú bizalomvesztés a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi, ezzel az indokkal az elsőfokú ítélet egyáltalán nem is foglalkozott. Ezen indok is egyértelműen bizonyítást nyert, ami önmagában is megalapozza az azonnali hatályú felmondás jogalapját is.

[90] Az alperes kifogásolta továbbá, hogy az ítélet [75]-[76] közötti része teljeskörűen mellőzte a bizonylatolási visszasságokat, noha az elsőfokú bíróság is bizonyítottanak találta, a normajegyzőkönyv felperes általi módosítása következtében az alakilag hibás, nem tartalmazza a szolgálati jegyek hibáját, és azt sem, hogy a töre vágás 6 hektárja bizonylatolva nem is lett.

[91] Az alperes hivatkozott arra is, hogy jogszabálysértő és téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, mely szerint a felmondás teljes terjedelmében nem nyilvánvalóan megállapítható tényeken alapul, ezért az alperes erre hivatkozva nem mentesülhet a kollektív szerződésben előírt eljárás alkalmazása alól, továbbá téves és jogszabálysértő, valamint hiányos az elsőfokú ítélet azért is, mert a perben általa is egyértelműen bizonyítottanak tekintett szabályszegésekre kimondta, hogy nem alapozzák meg az azonnali hatályú felmondást, azonban ennek indokát nem adta. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a töretlen ítélkezési gyakorlatot, mely szerint az azonnali hatályú felmondásban megjelölt több felmondási ok esetén az egyik bizonyítása is megalapozza a rendkívüli felmondási jog gyakorlását.

[92] Az alperes megállapíthatónak tartotta az elsőfokú ítélet [64]-[73] pontjaival kapcsolatban, hogy az abban foglaltakat alperes előzetesen részletesen megvizsgálta, okiratokat szerzett be, tanúkat hallgatott meg, ezért a felmondás ezen indokainak mindegyike nyilvánvalóan megállapított tényeken alapult.

[93] Amikor alperes vezérigazgatója, illetve vezérigazgató-helyettese a rövid szöveges üzeneteket megkapta, a vezérigazgató vizsgálat lefolytatását rendelte el a kialakult gyakorlatnak megfelelően. Az sms-ek nem egy időben érkeztek, ezért a belsőellenőri vizsgálat is szakaszosan történhetett. Az üzenetekben szereplő jelzések közül a Helység2 2J erdőrészleteket érintő és a Zrt., valamint a Kft2. között apríték alapanyag értékesítésre SZHIG-SZERZ/14-23/2018. ügyszámon létrejött adásvételi szerződés teljesítése kapcsán feltárt tényekből fakadó vétkes kötelezettségszegések miatt a munkáltatóban felmerült az azonnali hatályú felmondás jogának gyakorlása, azonban annyi további tény, adat merült fel, hogy a munkáltató úgy döntött, ezeket is feltárja, ezért a vizsgálat folytatására adott utasítást, amit a becsatolt tizenkét munkavállalói meghallgatási jegyzőkönyv is igazol. Alperes álláspontja szerint a Helység2 2J erdőrészlet és az apríték alapanyag értékesítést érintő kötelezettségszegések önmagukban is megalapozták volna a munkáltatói azonnali hatályú felmondást. A munkáltató tisztában volt a kollektív szerződés 4.6. pontjában foglaltakkal, a munkáltató a felmondást objektív tényekre, okirati bizonyítékokra, részletes tényfeltárással alapította, tehát a kollektív szerződés 4.6.5. pontja alapján joga volt ahhoz, hogy az abban foglaltakat alkalmazza, azaz nem volt köteles a munkavállaló védekezésére lehetőséget adni, mert a kollektív szerződés ezen pontja alapján nem köteles a védekezés lehetőségét biztosítani, ha a felmondási ok az azonnali hatályú felmondásra is alapot adna, vagy nyilvánvalóan megállapított tényeken és adatokon alapszik. A munkáltató tehát tudatosan, a kollektív szerződésben biztosított jogával élve nem biztosította a védekezés lehetőségét felperesnek. A munkáltató ettől függetlenül két alkalommal is meghallgatta a felperest az

adott időpontban rendelkezésre álló, a vizsgálat során feltárt tényekkel kapcsolatban. Annak ellenére tette ezt, hogy erre nem volt kötelezettsége.

[94] Alperes kiemelten hivatkozott arra, hogy a kollektív szerződés 4.6.3. és 4.6.5. pontja a védekezési lehetőség biztosításának mellőzésének nem együttes feltétele, hanem vagylagos feltétel, a jelen esetben mindkét kimentési feltétel megállapíthatóan fennállt. Alperes nem sértette meg az Mt. 51. § (1) bekezdésében és az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat.

[95] **A felperes fellebbezési ellenkérelmében** a Pp. 383. § (2) bekezdésére utalással az elsőfokú ítélet helyben hagyását kérte arra hivatkozással, hogy az érdemben helyes. Kötelezni kérte az alperest a másodfokú perkölsége megfizetésére a csatolt megbízási szerződés és költségjegyzék szerint.

[96] A felperes előadta, az alperes fellebbezésében utalt arra (a Pp. 384. § (2) bekezdés másodlagos kérelmében történő megjelölésével), hogy a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság ítéletének, illetve eljárásának az anyagi pervezetéssel összefüggő részével kapcsolatban kell a felülbírálati jogkörét gyakorolnia és ennek alapján az ítéletet hatályon kívül helyeznie, azonban az alperes az anyagi pervezetés hiányosságát nem fejtette ki, beadványában egyáltalán nem állította, hogy az elsőfokú bíróság anyagi pervezetését bármiben is kifogásolná, a Pp. 371. § (1) bekezdés c) pontja második fordulatóban írtak ellenére kérelmét nem indokolta, továbbá az anyagi pervezetésre vonatkozó kifogásával összefüggő jogszabályhelyet a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja ellenére nem jelölt meg. Felperes álláspontja szerint nincs ok az anyagi jogi pervezetés Pp. 369. § (4) bekezdés szerinti helyesbítésére.

[97] Az alperes a fellebbezésében hivatkozott lényeges eljárási szabálysértések mibenlétét nem fejtette ki, kifejezetten nem is állította, hogy az első fokon eljáró bíróság az ügy érdemi eldöntésére kiható módon lényeges eljárási szabályt sértett.

[98] Az alperes az egyéb eljárási szabálysértések körében, azok jogi indokolásaként a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését jelölte meg. A Pp. 346. § (4) bekezdésével összefüggésben az alperes a Pp. 371. § (1) bekezdés c) pontja második fordulatóban írtak ellenére nem adta elő e hivatkozása indokolását. Az alperes az eljárási szabálysértésre vonatkozó egyes érveit nem önállóan, hanem az anyagi jogi összefüggések tárgyalása kapcsán adta elő.

[99] A felperes vitatta az alperes azon hivatkozásának megalapozottságát, miszerint a másodfokú bíróságnak a Pp. 369. § (3) bekezdés a)-e) pontok alapján élnie kell az ítélet anyagi jognak való megfeleléségre irányuló felülbírálati jogkörével.

[100] A felperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés valamennyi pontja tekintetében részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet megállapításai helyes indokaira tekintettel megalapozottak.

[101] **A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.**

[102] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, az irányadó anyagi jogi szabályokat helyesen értelmezte és azokból helytálló következtetésekre jutott.

[103] Az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére vezető ok nem merült fel.

[104] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes fellebbezésében megalapozatlanul sérelmezte, hogy a támadott ítélet a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek nem felel meg. Az elsőfokú bíróság ítélete valamennyi releváns tényre, a felek kérelmeire, nyilatkozataira kitért, az ítélet jogi indokolása a Pp. 346. § (5) bekezdésében meghatározott törvényi kritériumoknak megfelel.

[105] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a felperes Mt. 273. § (1) bekezdése szerinti munkajogi védelmével kapcsolatos kereseti kérelmét megalapozatlannak találta, a felperes megválasztott szakszervezeti tisztségviselőként való bemutatásával, továbbá az erdészeti igazgatóságok önálló telephelyi minősítésével kapcsolatos fellebbezési okfejtés irreleváns.

[106] A másodfokú bíróság egyetértett az alperes kollektív szerződése „nyilvánvalóan megállapított tény” fogalmának értelmezése tekintetében az elsőfokú bíróság által kifejtett okfejtéssel, azt részletesen megismételni nem kívánja. Az elsőfokú bíróság értelmezése a szavak általánosan elfogadott jelentésének és a KSz 4.6.3-4. pont rendelkezései együttes értelmezésének, az itt szabályozott eljárás céljának megfelel. A védekezés lehetőségét a kollektív szerződés szabályai szerint alperesnek akkor nem kell biztosítania, ha a munkavállaló terhére értékelt magatartás, kötelezettségszegés külön vizsgálat, bizonyítás nélkül megállapítható. Itt utal arra is a másodfokú bíróság, hogy a KSz ezt a fogalmat nem definiálja.

[107] Helytállóan jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy amennyiben a munkáltató több felmondási indokra hivatkozik, akkor valamennyi felmondási indoknak nyilvánvalóan megállapított ténynek kell minősülni, az elsőfokú ítélet [63] bekezdésében foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetért.

[108] Kiemeli a másodfokú bíróság, az alperes fellebbezésében is arra hivatkozott, hogy a felmondásában megjelölt valamennyi indok tekintetében az azokat megalapozó tényeket és adatokat megvizsgálta, a belső ellenőrzési vizsgálati eljárást lefolytatta a felmondás kiadását megelőzően, ebből következően valamennyi indok nem felel meg a nyilvánvalóan megállapított tény fentiek szerinti fogalmának.

[109] A másodfokú bíróság álláspontja szerint megalapozatlanul hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság a kollektív szerződés értelmezése körében tévesen jutott arra a megállapításra, hogy mivel a felmondási indokok nem mindegyike valós tény, ezért a felmondás nem felel meg annak a kritériumnak, hogy nyilvánvalóan megállapított ténynek minősül, mert az alperes álláspontja szerint az a körülmény, hogy a felmondás kiadását követően indult bírósági eljárás során valamely a munkáltató által korábbi

eljárásai eredményeképpen nyilvánvalóan megállapítottak minősített tény utólag esetleg nem minősül valósnak, attól még a felmondási ok nyilvánvalóan megállapított tényeken alapszik. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság rámutat, a tény nem „visszamenőleg”, a munkáltatói minősítéshez képest utólag válik nem nyilvánvalóan megállapítottnak, a bíróság ugyanis azt állapította meg, hogy a szóbanforgó tények már a munkáltatói intézkedés időpontjában sem feleltek meg a KSz nyilvánvalóan megállapított tények fogalmának.

[110] A KSZ-ben szabályozott védekezési jog garanciális jellegét illetően a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a védekezés joga biztosításának elmaradása megfosztja a munkavállalót annak lehetőségétől, hogy adott esetben szabálytalannak minősülő magatartása miatt a munkaviszony felmondással történő megszüntetésénél enyhébb hátrányos jogkövetkezményt alkalmazzon vele szemben a munkáltató. Helytálló továbbá az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben, az ítélet [79] bekezdésében kifejtett álláspontja.

[111] Alperes megalapozatlanul kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet [75]-[76] közötti része „teljeskörűen mellőzte” a bizonylatolási visszasságokat, egyrészt ugyanis az ebbe a körbe tartozó felperesi magatartásokat az ítélet indokolása tartalmaz, másrészt az ítélet [71] bekezdésében értékelte az elsőfokú bíróság az alperes által hiányolt normajegyzőkönyv módosítással kapcsolatos felperesi magatartást, a 6 hektáron végzett törevágással kapcsolatos bizonylati szabálytalanságot az ítélet alperes által megjelölt [75] bekezdése pedig tartalmazza. Itt utal arra is a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének [77]-[78] bekezdésében kifejtettek tekintettel, miszerint a valósnak bizonyult indokok tekintetében sem mentesülhet alperes a védekezés jogának biztosítása alól, alperes „teljeskörű mellőzés”-re való hivatkozása nem bír érdemi jelentőséggel.

[112] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság által valósnak minősített felmondási okok nem alapoznak meg azonnali hatályú munkáltatói felmondást és az alperes erre hivatkozással sem mentesülhetett a munkavállaló védekezési jogával összefüggő eljárás lefolytatása alól. A fellebbezésben foglaltaktól eltérően az elsőfokú bíróság ítéletének [77] bekezdésében indokát adta.

[113] Alaptalanul hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság a nagyfokú bizalomvesztéssel, mint a munkaviszony megszüntetését önállóan, akár azonnali hatállyal való megszüntetést megalapozó indokkal nem foglalkozott. A felmondás indokolásából az állapítható meg, hogy a munkáltató a „nagyfokú bizalomvesztésre” nem önálló felmondási indokként hivatkozott, hanem a felmondásban részletezett okok következményeként jelölte meg ezt a felmondásban. Ebből következően az elsőfokú ítélet e vonatkozásban is helytálló és nem tekinthető hiányosnak.

[114] Az elsőfokú bíróság okszerű indokát adta a további bizonyítás felvétel mellőzésének, mellyel a másodfokú bíróság egyetértett (ítélet [88] bekezdés).

[115] A másodfokú bíróság mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokaira tekintettel helybenhagyta a Pp. 386. § (4) bekezdése szerint.

[116] A másodfokú bíróság a 5.867.554 forint pertárgyérték figyelembe vételével kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a felperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége viselésére a Pp. 82. § (1)-(3) bekezdésében, 83. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésben biztosított mérséklési jogával élve a felperes által csatolt megbízási szerződésben és költségjegyzékben foglaltaktól eltérően, a kifejtett munkára, a becsatolt előkészítő irat terjedelmére tekintettel az IM rendelet 3. § (5) bekezdés rendelkezése alapján állapította meg.

[117] A felperesi képviselők nyilatkozatuk szerint alanyi áfamentesek, a perköltség áfát nem tartalmaz.

[118] A költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján alperest megillető tárgyi költségfeljegyzési jog folytán feljegyzett fellebbezési illeték viselésére a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság a pervesztes alperest. Az illeték összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése szerint állapította meg a másodfokú bíróság.

[119] A fellebbezés kizártsága a Pp. 365. § (2) bekezdése rendelkezésén alapul.

Győr, 2020. november 17.

Dr. Bartus Erika s.k.

Dr. Mózsai Gábor s.k.

Dr. Ferenczy Tamás s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró